

ODLUKE

PROVEDBENA ODLUKA VIJEĆA

od 18. ožujka 2014.

o odbijanju prijedloga Provedbene uredbe o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe na uvoz određene obuće s gornjištima od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine te koju su proizveli Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd

(2014/149/EU)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

proširene Provedbenom odlukom Vijeća (EU) br. 1294/2009. ⁽³⁾. Te mjere prestale su važiti 31. ožujka 2011.

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 9.,

uzimajući u obzir prijedlog koji je podnijela Europska komisija nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom,

budući da:

- (2) Neki proizvođači izvoznici podnijeli su tužbe Općem sudu za poništenje sporne uredbe. Opći sud odbacio je te tužbe ⁽⁴⁾. Međutim, u žalbenom postupku Sud je, svojim presudama od 2. veljače 2012. u predmetu C-249/10 P (Brosmann i dr. protiv Vijeća) i od 15. studenoga 2012. u predmetu C-247/10 P (Zhejiang Aokang Shoes protiv Vijeća) („presude”), ukinuo presude Općeg suda i poništio Uredbu (EZ) br. 1472/2006 u mjeri u kojoj se odnosila na žalitelje. Posebice, Sud je utvrdio da je Komisija trebala ispitati zahtjeve koje su joj dostavili žalitelji za potrebe zahtijevanja primjene tretmana tržišnog gospodarstva („MET”) na temelju članka 2. stavka 7. točaka (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 1225/2009 i da se ne može isključiti mogućnost da bi posljedica takvog ispitivanja bilo uvođenje niže konačne antidampinške pristojbe za žalitelje.

- (1) Vijeće je 5. listopada 2006. donijelo Uredbu (EZ) br. 1472/2006 ⁽²⁾ („sporna uredba”) koja je uvela konačne antidampinške pristojbe i konačnu naplatu privremene pristojbe uvedene na uvoz određene obuće s gornjištima od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Vijetnama. Nakon revizije nakon isteka mjera, mjere su

- (3) Obaviješću objavljenom u *Službenom listu Europske unije* ⁽⁵⁾, Komisija je obavijestila proizvođače izvoznike na koje se presude odnose o svojoj namjeri da nastavi postupak zamjene poništenih dijelova sporne uredbe i ispita jesu li za te proizvođače u relevantnom razdoblju prevladavali uvjeti tržišnog gospodarstva.

⁽¹⁾ SL L 343, 22.12.2009., str. 51.

⁽²⁾ SL L 275, 6.10.2006., str. 1. Komisija je 23. ožujka 2006. već donijela Uredbu (EZ) br. 553/2006 o uvođenju privremenih antidampinških mjera na uvoz određene obuće s gornjištima od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Vijetnama (SL L 98, 6.4.2006., str. 3.). Nakon donošenja sporne uredbe, mjere su proširene na uvoz proizvoda koji se otprema iz Posebnog upravnog područja Makaa Uredbom Vijeća (EZ) br. 388/2008 od 29. travnja 2008. o proširenju konačnih antidampinških mjera uvedenih Uredbom (EZ) br. 1472/2006 o uvozu određene obuće s gornjištima od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine, na uvoz istovjetnog proizvoda koji se otprema iz Posebnog upravnog područja Makaa, bez obzira na to je li prijavljena kao proizvod podrijetlom iz Posebnog upravnog područja Makaa ili nije (SL L 117, 1.5.2008., str. 1.).

⁽³⁾ Provedbena Uredba Vijeća (EU) br. 1294/2009 od 22. prosinca 2009. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Vijetnama i podrijetlom iz Narodne Republike Kine, kako je proširena na uvoz određene obuće s gornjištima od kože koja se otprema iz Posebnog upravnog područja Makaa, bez obzira na to je li prijavljena kao proizvod koji se otprema iz Posebnog upravnog područja Makaa ili nije, nakon revizije nakon isteka mjera prema članku 11. stavku 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96 (SL L 352, 30.12.2009., str. 1.).

⁽⁴⁾ Presude od 4. ožujka 2012. u predmetu T-401/06 Brosmann Footwear (HK) i ostali protiv Vijeća ([2010] ECR II-671) i u spojenim predmetima T-407/06 i T-408/06 Zhejiang Aokang Shoes i Wenzhou Taima Shoes protiv Vijeća ([2010] ECR II-747).

⁽⁵⁾ SL C 295, 11.10.2013., str. 6.

- (4) Komisija je 19. veljače 2014. usvojila prijedlog Provedbene uredbe Vijeća o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe na uvoz određene obuće s gornjištima od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine te koju su proizveli Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd („prijedlog”). U prijedlogu se navodi da je ispitivanje zahtjeva za MET pokazalo da za proizvođače izvoznike na koje se presude odnose u relevantnom razdoblju nisu prevladavali uvjeti tržišnog gospodarstva, da se stoga MET mora odbiti tim proizvođačima izvoznicima i da antidampinšku pristojbu koja je prvotno uvedena spornom uredbom slijedom toga treba ponovno uvesti. U tom smislu, prijedlogom bi se uvela konačna antidampinška pristojba za proizvođače izvoznike na koje se presude odnose za razdoblje primjene sporne uredbe.
- (5) Članak 1. stavak 4. prijedloga glasi kako slijedi: „Primjenjuju se odredbe koje su na snazi u vezi s carinskim pristojbama, uz iznimku članka 221. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/1992 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice ⁽¹⁾. Obavješćavanje dužnika o iznosu pristojbe može se izvršiti više od tri godine nakon nastanka carinskog duga, ali ne kasnije od dvije godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe.”

Prema članku 221. stavku 3. Uredbe (EEZ) br. 2913/1992 („Carinski zakonik”) obavješćavanje dužnika o ponovnom uvođenju antidampinške pristojbe ne provodi se za uvoze koji su se dogodili prije više od tri godine, pod uvjetom da taj rok nije suspendiran do okončanja žalbenog postupka prema članku 243. Carinskog zakonika. Članak 1. stavak 4. sporne uredbe sadržavao je odredbu prema kojoj su se primjenjivale, ako nije navedeno drugačije, odredbe na snazi koje se odnose na carinske pristojbe i nije sadržavao nikakvo odstupanje od članka 221. stavka 3. Carinskog zakonika. U mjeri u kojoj je izvorna obavijest dužniku o dugu povučena nakon presuda, operatori bi mogli legitimno očekivati da je, nakon što istekne trogodišnje razdoblje propisano člankom 221. stavkom 3. Carinskog zakonika, svako ponovno uvođenje duga bilo vremenski ograničeno i stoga je dug bio „ugašen” ⁽²⁾. Nakon što je dug ugašen na temelju članka 221. stavka 3., njegovo retroaktivno ponovno uvođenje stoga bi kršilo legitimna očekivanja dotičnih operatora.

Zaključno, ocjena je Vijeća da retroaktivna primjena odstupanja od članka 221. stavka 3. Carinskog zakonika u ovom slučaju nije moguća, budući da bi kršila legitimna očekivanja dotičnih operatora.

- (6) Bez retroaktivnog odstupanja od članka 221. stavka 3. ponovno uvođenje pristojbi imalo bi vrlo ograničen financijski učinak u praksi budući da su izvorne mjere istekle 31. ožujka 2011.
- (7) Nadalje, žalitelji nisu dostavili elemente koji pokazuju da bi donošenje predložene mjere imalo učinak na njih.
- (8) Sud je poništio spornu uredbu u cijelosti u mjeri u kojoj se odnosi na žalitelje. Kao posljedica toga učinak presuda s obzirom na poništenu mjeru ne ovisi o nekom dodatnom aktu koji institucije trebaju donijeti. Stoga Vijeće zaključuje da članak 266. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ne obvezuje institucije da u ovom slučaju ponovno uvedu pristojbe,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Prijedlog Provedbene uredbe Vijeća o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe na uvoz određene obuće s gornjištima od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine te koju su proizveli Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd odbacuje se i postupak u vezi s tim proizvođačima se okončava.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu dan nakon dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. ožujka 2014.

Za Vijeće
Predsjednik
E. VENIZELOS

⁽¹⁾ SL L 302, 19.10.1992., str. 1.

⁽²⁾ Usp. presudu Suda od 23. veljače 2006. u predmetu C-201/04 Molenbergnatie ([2006] ECR I-2049), točka 41.; presudu od 28. siječnja 2010. u predmetu C-264/08, Direct Parcel Distribution Belgium ([2010] ECR I-731), točka 43.